

Ավետիք Իսահակյան

Իմ հոգին տարագիր մի թռչուն

Իմ հոգին տարագիր մի թռչուն՝
Մրրըկով զարնված, թևաթափ.
Հողմերն են հեզ գլխիս շառաչում,
Եվ ողիս անհատնում և՛ անափ;

Դու բյուրեղ բարձունքում մի երագ՝
Լուսագարդ և՛ քնքուշ, և՛ գողտրիկ,
Մի երագ սրբափայլ և անհաս,
Հավիտյան հեռավոր մի աստղիկ:

Ա՛խ, նայիր մի անգամ ինձ վրա
Քո անդորր և քո խոր աչքերով.
Հայացքիդ ծովի մեջ գեթ մի պահ
Թող հանգչեն սրտիս հուր – տենչերով:

Իմ հոգին վիրավոր մի թռչուն,
Չունի բույն, չունի քուն ու անդորր.
Հողմերն են հեզ գլխիս շառաչում,
Եվ ողիս սև ումուժ և մոլոր...

1905

Ալեքսանդրապոլ